

jestliže objektivně činnost spolku veř. pokoj a řád porušuje, aniž by bylo zapotřebí dokázat subj. zavinění na straně spolku nebo jeho funkcionářů. Jelikož pak stížnost — jak uvedeno shora — nevytýká, že by organisace vyučování dětí neněmeckých v jazyku něm. nemohla tvořit porušení veř. pokoje a řádu, a jelikož dále nss dle toho, co řečeno, musí vycházeti z toho, že ono vyučování bylo udíleno dětem neněmeckým, shledal stížnost i v tomto bodu bezdůvodnou a zamítl ji.

Č. 7048.

O b e c n í ú ř e d n í c i (P o d k. R u s): Má obecní úředník, který byl po čas disc. řízení suspendován a jemuž byly sníženy požitky, nárok na doplacení snížených požitků, je-li disc. řízení později zastaveno?

(Nález ze dne 25. ledna 1928 č. 26.028/27.)

V ě c: Ladislav Sz. a spol. v Berehovu proti župnímu úřadu v Mukačevu o doplatek služebních požitků Petru Sz.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Pro podezření, že Ludvík B., kovář a kolář v Berehově, domáhal se od města platu též za práce nedodané a nevykonané, částkou přes 20.000 Kč a že Petr Sz., zástupce městského hospodáře, jemuž byla svěřena kontrola nad B., zanedbal své povinnosti potvrdiv ony práce, aniž se o jich provedení a dodání byl přesvědčil, bylo jednak podáno trestní oznámení proti oběma domnělým pachatelům a jednak zavedeno bylo proti Sz. kárné řízení podle § 98 a) zák. čl. XXII:1886 pro čin ohrožený zbavením místa podle § 93 cit. zák. čl. Výnosem vl. komisaře města Berehova... byl Sz. suspendován a jeho služ. požitky byly mu sníženy na polovinu. Toto opatření bylo přes Sz-ovo odvolání potvrzeno župním úřadem v Mukačevě.

Dne 28. dubna 1924 podalo státní zastupitelství v Berehově na B. obžalobu pro zločin dle §§ 65, 50, 370 a 380 trest. zák., kdežto proti Sz. zastavilo další vyhledávání pro zločin dle § 467 trest. zák., a pro přečin § 471 téhož zák. na základě § 101 č. 3 trest. řádu. Rozsudkem soudní stolice v Berehovu z 27. ledna 1925 byl B. obžaloby sprostěn a byl rozsudek ten potvrzen soudní tabulí v Košicích dne 12. června 1925.

Výnosem vl. komisaře v Berehovu ze 17. srpna 1925 bylo hlavnoslužnovskému úřadu tamtéž nařízeno provést proti Sz. další kárné řízení, načež týž hlavnoslužnovský úřad výměrem z 24. listopadu 1925 zastavil řízení to, poněvadž Sz. dne 18. listopadu 1925 zemřel; současně nařídil hlavnoslužnovský úřad městu Berehovu, aby zadrželou částku služ. požitků ode dne 22. října 1922 do 28. listopadu 1925 vyplatilo Sz-ovým pozůstalým se zachováním předpisů pozůstalostního řízení. Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad odvolání města Berehova z důvodu, že § 104 zák. čl. XXII:1886 nemá ustanovení, dle něhož by služné zadržené po dobu suspense mohlo býti suspendovanému dodatečně vyplaceno. Sz. dostával po dobu suspense požitky mu náležející a řízení bylo zastaveno proto, že zemřel. Na zadržené požitky byl by zde právní nárok jen tehdy, kdyby zákon to za určitých okolností dovoloval, nebo kdyby nevina byla bezpochybně prokázána, čemuž však v tomto případě tak není. — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Podle § 93 zák. čl. XXII:1886 může býti zaměstnanec, proti němuž zavedeno bylo kárné řízení, se svého úřadu podle okolností suspendován, a podle § 104 téhož zák. jest také suspendovaného omeziti na dobu suspense na sustentační příspěvek, rovnající se třetině až polovině jeho služebních požitků. Podle § 95 kárný trest záležitosti může v peněžitě pokutě nebo ve zbavení úřadu. § 101 pak stanoví, že suspendovaného, nebyl-li odsouzen ke ztrátě úřadu, jest po pravomoci kárného nálezu dosaditi opět na jeho místo. Nezaplátil-li pak včas peněžitou pokutu a útraty kárného řízení, k jichž náhradě byl odsouzen a byl-li ve svůj úřad opět dosazen, odkázán jest i nadále toliko na onen sustentační příspěvek, vyměřený mu podle § 104, kdežto zbytků jeho služ. požitků že použití jest k úhradě pokuty a oněch útrat. Otázka, zda a za jakých snad podmínek je zadrželé takto požitky domnělému pachateli vrátiti v případě, že k jeho odsouzení vůbec nedošlo, v zákoně vyřešena není.

Pokud tedy žal. úřad opřel své zamítavé rozhodnutí o důvod, že není výslovné zákonné normy, jež by vrácení služ. požitků po dobu suspense zadržených nařizovala, není výrok ten v rozporu se zákonem. Jak však z nař. rozhodnutí patrno, uznává žal. úřad přes onen nedostatek pozitivní zákonné normy in abstracto nárok takový v případě, že by byla prokázána nevina suspendovaného, vycházející patrně z právního názoru, že tím dána by byla bezdůvodnost suspense jakožto pouhého prozatímního opatření a tím i bezdůvodnost a neoprávněnost oné restrikce služ. požitků jakožto pouhého důsledku a součásti této suspense.

In concreto zamítl žal. úřad nárok ten proto, že prý této podmínce nebylo vyhověno, ježto nevina Petra Sz. zjištěna nebyla, když kárné řízení proti němu zavedené zastaveno bylo toliko proto, že zatím zemřel. Leč zastavení kárného řízení následkem smrti domnělého pachatele nemá vůbec prejudicielního významu pro otázku jeho viny nebo nevinu na činu jemu přičítaném, ježto tím úřad prostě upouští od dalšího kárného řízení a od jeho meritorního vyřešení, jež by právě autoritativní odpověď na onu otázku teprve předpokládalo. Když tudíž žal. úřad, vycházející z právního názoru, jehož správnost st-lem popřena a ani nss-em v pochybnost brána není, pokládal za rozhodnou pro vyřešení tohoto sporu otázku viny nebo nevinu Petra Sz., spočívá na vadném řízení jeho výrok, jež opřel jedině o akt, z něhož odpověď na otázku tu vůbec čerpatí nelze, místo aby zjistil onen rozhodný moment na podkladě provedeného a snad za tím účelem doplněného ještě šetření.

Č. 7049.

Stavební právo (Čechy). — Řízení před nss-em: I.
 * Zřízení hrazení, které není součástí nějaké stavby, nevyžaduje předchozího určení stav. čáry podle § 18 násl. stav. ř. — II. * Obec není legitimována uplatňovati před nss, že hrazení stavebníkem projektované nevyhovuje předpisům stav. řádu po stránce technické a estetické, je však legitimována namítati, že bylo povoleno bez předchozího určení stav. čáry.

(Nález ze dne 25. ledna 1928 č. 1395.)